

Arrest

nr. 54 809 van 24 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietig-verklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. NAGY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 24 december 2005 het Rijk binnenkwam, diende op 27 december 2005 een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken nam op 7 februari 2006 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een dringend beroep in bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. De adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 4 april 2006 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

1.4. Verzoeker diende bij schrijven gedateerd op 7 december 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 6 september 2010 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond werd verklaard, die verzoeker op 21 september 2010 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 14.12.2009 werd ingediend door :

*(A., F. A.) (R.R.: ...)
(...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Reden(en):

Hoewel betrokkene niet aanhaalt dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet., wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene kwam in België aan op 24.12.2005 en diende op 27.12.2005 een asielaanvraag in. Deze aanvraag werd afgesloten op 05.04.2006 door een beslissing "niet ontvankelijk – weigering van verblijf" door het Commissariaat – Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en hem ter kennis gebracht op 06.04.2006. Deze procedure duurde dus minder dan 4 maanden ipv de vereiste 4 jaar zoals vermeld onder punt 1.1. Verder diende betrokkene een beroep in bij de Raad van State na de asielaanvraag. Er was nergens een regularisatieaanvraag hangende op 28.03.2008. De gehele procedure duurt echter minder dan de vereiste 5 jaar zoals vermeld onder punt 1.2.

Voor de prangende humanitaire situaties zoals opgesomd in de punten 2.1 tot en met 2.6 van de instructie komt betrokkene niet in aanmerking. Hij is immers geen ouder van een Belgisch of EU-kind, geen familielid van een EU-burger, had geen onbeperkt verblijf in België als minderjarige, heeft geen echtgenote met een verschillende nationaliteit en hij geniet niet van een Belgisch (invaliditeits)pensioen. Betrokkene komt niet in aanmerking voor punt 2.7 van de vernietigde instructies van 19.07.2009 daar hij geen schoolgaand kind heeft op 01.09.2007.

Betrokkene kan zich niet beroepen op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009, want hij verblijft pas sinds 27.12.2005 in België, wat een te kort verblijf is om hierop aanspraak te kunnen maken. De vereiste 5 jaar verblijf voor 2.8.A wordt berekend in omgekeerde zin van(a)f 15.12.2009.

Qua verblijfsduur komt betrokkene in aanmerking voor 2.8.B van de vernietigde instructies dd 19.07.2009 daar hij reeds sinds 24.12.2005 ononderbroken in België verblijft. Echter om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet.

Betrokkene haalt diverse elementen van integratie aan nl. een werkbelofte dd 23.09.2009, certificaten van de opleiding NT2 en de opleiding automekaniek, diverse getuigenissen van vrienden/kennissen, zijn bewering her een grote vrienden en kennissenkring te hebben opgebouwd, leergierig te zijn, zich zowel in het Frans als in het Nederlands kan uitdrukken en een cursus automekaniek te hebben gevolgd Het feit dat betrokkene deze elementen van integratie aanhaalt(...) kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Dit doet niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd 19.07.2009."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die verzoeker eveneens op 21 september 2010 ter kennis werd gebracht, luidt als volgt:

" (...) De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

° Betrokkene werd niet als vluchteling erkend bij " niet ontvankelijk – weigering van verblijf" door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 05.04.2006

° Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 07.02.2006. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog steeds illegaal in het land (...)"

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Verzoeker stelt het volgende:

"Artikel 39/76 § 1, derde lid Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat in afwijking van het tweede lid de Raad met het oog op een goede rechtsbedeling kan beslissen om elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door partijen, met inbegrip van hun verklaringen ter terechtzitting, onder cumulatieve voorwaarde dat:

- 1. deze gegevens steun vinden in het rechtsplegingsdossier;*
- 2. ze van die aard zijn dat ze op een zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep kunnen aantonen;*
- 3. de partij aannemelijk maakt dat zij deze nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen.*

Verzoeker brengt een nieuw en behoorlijk ingevulde arbeidsovereenkomst aan in zijn dossier. De werkgever is het Geriatrisch Centrum van Elsene waar verzoeker instaat voor verpleegkundige hulp aan ouderen.

Dit nieuw stuk vindt steun in het rechtsplegingsdossier van verzoeker aangezien zijn aanvraag op grond van artikel 9bis Vw. reeds ook gebaseerd was op dit argument ("stuk 6 bij de regularisatie aanvraag d.d. 7 december 2009, nl. Engagement van een potenti(ë)le werkgever").

Dit nieuw stuk beïnvloedt onbetwistbaar de gegron(d)heid van het beroep, gelet op het feit dat het contract behoorlijk werd ingevuld en dit door de Dienst Vreemdelingenzaken aangevoerd werd om in laatste instantie de aanvraag van verzoeker te weigeren.

Verzoeker kon dit nieuw stuk niet eerder meedelen gezien de werkgever geen effectief contract wou aanbieden zonder dat verzoeker wettelijk in het land verbleef. Toen aan de werkgever uitgelegd werd dat er eerst een arbeidscontract voorhanden moest zijn opdat de situatie van verzoeker zou kunnen worden geregulariseerd, is de werkgever toch overgegaan tot de ondertekening van het contract. Het aanvoeren van dit nieuw stuk lag aldus buiten de wil van verzoeker en kon niet eerder toegevoegd worden aan het dossier.

Aan de cumulatieve voorwaarden vervat in artikel 39/76 derde lid Vw. is aldus voldaan."

2.2. De Raad merkt op dat hij in casu overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de Vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Gelet op de artikelen 39/78 en 39/81 van de Vreemdelingenwet kan

verzoeker derhalve niet dienstig verwijzen naar de in artikel 39/76, § 1, derde lid van deze wet voorziene mogelijkheid om nieuwe gegevens aan te voeren. Voormelde bepaling is immers enkel van toepassing in de gevallen waarin de Raad zijn bevoegdheid voorzien in artikel 39/2, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uitoefent.

In de zaken waar de Raad als annulatierechter gevat wordt dient de regelmatigheid van een administratieve beslissing te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het totstandkomen van de bestreden beslissing geen rekening houden met het arbeidscontract van 9 oktober 2010 dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt. Dit document kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

2.3. Voorts moet worden benadrukt dat, luidens artikel 39/78 iuncto 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet het verzoekschrift onder meer een uiteenzetting moet bevatten "*van de feiten en de middelen*". Onder "*middel*" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590). Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat hij een nieuw stuk wenst neer te leggen en ontwikkelt dus geen middel, zodat niet voldaan is aan de vereiste gesteld door artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet en het ingestelde beroep bijgevolg onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK